

Gnist (Ingvild Koksvik)

Du sier at gnisten er borte
Du sier at gnisten er borte
Men hos meg er den blitt til et bål
For en gnist kan plutselig flamme opp
og brenne seg inn i hjerte og kropp

Du sier «Dette var alt»
Du sier det ganske så rolig og kaldt
Du sier «Vi er jo venner»
Men du vet at jeg brenner
Du sier at alt vil bli bra
Det er bare ikke meg du vil ha

Hva var det som skjedde med meg?
I det øyeblikket gnisten slukket for deg,
tok jeg fyr
Og jeg kan ikke, kan ikke glemme
alt som var, alt du sa
Denne brannen kan ingen temme

Du ser en annen vei
Du sier det er ikke lett for deg

.....

Jeg smiler som gjennom en maske
Du snur deg og går
Mens jeg ligger igjen
som aske